

רשומות

ספר החוקים

21 ביולי 8

902

ט"ז בתמוז תשל"ח

צמוד

152	.	.	.	.	חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 19), תשל"ח—1978
153	.	.	.	.	חוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח—1978

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 19), תשל"ח-1978 *

- תיקון סעיף 26
1. האמור בסעיף 26 לחוק שירות המדינה (גמלאות) ונוסח משולב, תשל"ח-1978 (להלן – החוק העיקרי), יסומן (א) ואהריו יבוא:
- "(ב) (1) מי שהיה ליתום של עובד לאחר שהגיע לגיל 18 והוא זכאי לקצבה לפי סעיף קטן (א), לרבות קצבה ששייכתה לקצבת לפי סעיף 40 (א), רשאי להוון את הקצבה האמורה כולה.
- (2) הוראה זו אינה חלה –
- (א) על ימים שאין להם הכנסה כדי מהיונו ואינם מסוגל לכלכל עצמו;
- (ב) אם בחיי שאירי העובד בהטבות מרישה אחרות במקום כל הגמלאות המגיעות להם לפי חוק זה, כאמור בסעיף 40."
- תיקון סעיף 30
2. (א) בסעיף 30 (ב) לחוק העיקרי, במקום "שבועים וחמישה אחוזים מקצבתו" יבוא "חשבים אחוזים מקצבתו".
- (ב) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ב בתמוז תשל"ח (1 ביולי 1978). והוראותיו יהולו לגבי הזמן שלאחר תחילתו גם על שאיריו של זכאי לקצבה שנפטר לפני תחילתו.
- תיקון סעיף 40
3. (א) בסעיף 40 לחוק העיקרי, במקום הקטע המתחיל במלים "לבחור במענק" והמסתיים במלים "כפול חמש" יבוא "לבחור במקום כל הגמלאות האחרות המגיעות להם לפי חוק זה באחד מאלה:
- (1) פיצויי פיטורים שהיו מגיעים להם לולא האמור בסעיף 39 (א);
- (2) המענק שהיה משתלם להם לפי סעיף 27 אילו שירת העובד פחות מחמש שנים, ואם היו מגיעים להם פיצויי פיטורים לולא האמור בסעיף 39 (א) – בתוספת פיצויים אלה, במלואם או בשיעור המשכורת הקובעת שהיתה לעובד הבוף לפני פרישתו כפול חמש, הכל לפי הקטן יותר."
- (ב) סעיף זה חל על שאירי עובד שנפטר אחרי יום כ"א בתמוז תשל"ח (30 ביוני 1978); אם העובד נפטר לפני יום פרסום חוק זה ברשומות, רשאים שאיריו להשתמש בזכות הברירה מכוח סעיף זה עד תום ששה חדשים מיום הפרסום.
4. בסעיף 109 (א) (1) לחוק העיקרי, אחרי "22" יבוא "26 (ב)".

שמחה ארליך
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום 11 בתמוז תשל"ח (11 ביולי 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהח' 1311, תשל"ח, עמ' 198.
1 ס"ח תשל"ח, עמ' 65; תשל"ח, עמ' 106.

חוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח-1978 *

1. בחוק זה, "רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או איגוד ערים. הגדרה
2. (א) יוקמו בתי דין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות שתפקידם לשפוט את עובדי הרשויות המקומיות על עבירות משמעת לפי חוק זה (להלן – בתי הדין).
 (ב) בתי הדין יוקמו –
 (1) בירושלים, בתל-אביב-יפו ובחיפה (לכית דין כאמור ייקרא בית דין מקומי);
 (2) לכל אזור במדינה ששר הפנים יקבע את תחומו בצו (לכית דין כאמור ייקרא בית-דין אזורי); לבית דין אזורי תהא סמכות לדון בעבירות משמעת של עובדי הרשויות המקומיות הנמצאות בתחום האזור אשר לו הוקם בית הדין (להלן – הרשויות האזוריות).
3. (א) חברי בית דין מקומי יהיו עובדי הרשות המקומית שבה הוקם בית הדין; שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, ימנה אותם מתוך שלוש רשימות, והן:
 (1) רשימת העובדים הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום, שערך שר המשפטים;
 (2) רשימה שהגישה מועצת הרשות המקומית;
 (3) רשימה שהגיש ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי הרשות המקומית; לא הגיש ארגון העובדים רשימה כאמור תוך חודשיים מיום שנמסרה לו דרישה לעשות כן, ימונו חברים לבית הדין מתוך כלל עובדי הרשות המקומית.
 (ב) חברי בית דין אזורי יהיו עובדי הרשויות האזוריות; שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים, ימנה אותם מתוך שלוש רשימות, והן:
 (1) רשימת העובדים הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום, שערך שר המשפטים;
 (2) רשימות שהגישו מועצות הרשויות האזוריות;
 (3) רשימה שהגיש ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי הרשויות האזוריות; לא הגיש ארגון העובדים רשימה כאמור תוך חודשיים מיום שנמסרה לו דרישה לעשות כן, ימונו חברים לבית הדין מתוך כלל עובדי הרשויות האזוריות.
 (ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו את המספר המינימלי של העובדים המוצעים לחברי בית הדין ככל אחת מהרשימות לפי סעיף זה; פחת מספר המוצעים כרשימה פלונית מהמינימום שנקבע לה, והרשאי להגישה לא השלים אותה תוך 60 יום מיום שנמסרה לו דרישה לעשות כן, רשאי שר המשפטים להשלים את הרשימה.
4. (א) מינויו של חבר בית דין יהיה לתקופה של חמש שנים, אולם מי שתמה תקופת מינויו מותר לחזור ולמנותו.
 (ב) חבר בית דין שהחל לדון בענין פלוני תוך תקופת מינויו, רשאי לסיימו גם לאחר שתמה תקופתו זו. תקופת המינוי

* נחקק בכנסת ביום 17 בחמוז תשל"ח (11 ביולי 1978); הצעת החוק דוברי הסדר פורסמו בה"ח 1176, תשל"ח, עמ' 221.

אב בית דין	5. שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, ימנה לכל בית דין אב בית דין וממלא מקומו מבין חברי בית הדין שנתמנו לפי סעיף 3.
פרסום	6. המינויים של חברי בתי הדין, אבות בתי הדין וממלאי מקומם יפורסמו ברשומות.
הרכב צוותי בתי הדין	7. (א) בית דין ידון בצוותים של שלושה שימנה אב בית הדין לכל דיון בענין פלוגתי בכל צוות יהיה חבר אחד מכל אחת משלוש הרשימות הנזכרות בסעיף 3, ובלבד שבדיון בבית דין אזווי לא ימונה לצוות חבר בית הדין שהוא עובד של הרשות שהנאשם עובד בה. (ב) אב בית הדין ימנה את היושבים ראש לכל צוות; גמנה אב בית הדין עצמו עם הצוות – יהיה הוא היושבים ראש.
הפסקת הכהונה	8. הדל חבר בית הדין, שלא מחמת יציאה לקצבה, להיות עובד הרשות המקומית שבה עבד כשנתמנה, או מלאו לו שבעים שנה, תיפסק כהונתו כחבר בית הדין; אולם רשאי הוא, באישור אב בית הדין, לסיים את הדיון בענין פלוגתי שהחל בו לפני הפסקת כהונתו.
עבירות משפט	9. עובד רשות מקומית שעשה אחת מאלה אשם בעבירת משמעת: (1) עשה מעשה או התנהג באופן שפגע במשמעת עובדי הרשות המקומית; (2) לא קיים את המוטל עליו כעובד הרשות המקומית על פי חוק, תקנה, נוהג, הוראה כללית או הוראה מיוחדת שניתנה לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור; (3) התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד הרשות המקומית או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתה או בשמה הטוב של הרשות המקומית; (4) התנהג התנהגות בלתי הוגנת במילוי תפקידו או בקשר אחר; (5) השיג את מינויו כעובד הרשות המקומית במסירת ידיעה כוזבת או בהעלמת עובדה הנוגעת לענין, או בשימוש באיומים או בכוח או באמצעים פסולים אחרים; (6) הורשע על עבירה שיש עמה קלון.
מינוי תובע	10. ראש רשות מקומית ימנה אדם לקבלת קובלנות ולהגשת תובענות לבית הדין נגד עובדי אותה רשות מקומית הנאשמים בביצוע עבירות משמעת לפי חוק זה (להלן – תובע); המינוי יכול שיהא כללי או לצורך ענין מסוים.
קובלנה	11. ראש רשות מקומית או מי שהוא הסמיך לכך או היועץ המשפטי לממשלה רשאים להגיש לתובע קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד הרשות המקומית.
מינוי חוקרים	12. ראש רשות מקומית רשאי למנות לענין חוק זה חוקרים שיפעלו לפי הוראות התובע; המינוי יכול שיהא כללי או לצורך ענין מסוים; לא נתן התובע לחוקר הוראה לענין פלוגתי, רשאי ראש הרשות המקומית לתיתה.
סמכויות חקירה	13. בענינים שהם בסמכות של בית הדין יהיו לתובעים ולחוקרים הסמכויות שאפשר להעניקם לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות) 1, וסעיף 3 לאותה פקודה יחול על חקירות של תובעים או חוקרים מכוח סמכויות אלה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
הגשת תובענה	14. ראה התובע שיש בקובלנה ובחומר החקירה ראיות מספיקות לכאורה לאישום עובד רשות מקומית בעבירת משמעת, רשאי הוא להגיש נגדו תובענה לבית הדין; ההליט התובע

שלא להעמיד את העובד לדין רשאי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך להיבדל לעשות כן.

שמירת סמכות של ראש רשות מקומית

15. אין בהוראות סעיפים 10 עד 14 כדי למנוע ראש רשות מקומית מלהתרות או לנזוף בעובד על מעשה או מהדל שיש בו משום עבירת משמעת; התראה או נזיפה כאמור לא יראה כאמצעי משמעת לענין סעיף 19.

החלת הוראות חוק ועדות חקירה

16. בכפוף לאמור בסעיף 22 יהיו לבתי הדין כל הסמכויות הנתונות לוועדות חקירה לפי סעיפים 8 עד 11 ו-27(ב) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968.²

אמצעי משמעת

17. בית דין מוסמך להחליט על אחד או אחדים מאמצעי משמעת אלה:

- (1) התראה;
- (2) נזיפה;
- (3) שלילת זכויות הוותק, כולן או מקצתן, הכל לתקופה שיקבע;
- (4) הורדה בדרגה או הקפאתה, במידה ולתקופה שיקבע;
- (5) הפקעת משכורת עד החלק הששי ממנה לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים;
- (6) העברה – בתיאום עם ראש הרשות המקומית – למשרה אחרת, בהגבלת זמן או ללא הגבלה;
- (7) פטילה, לאחר העברה כאמור בפסקה (6), למילוי תפקידים מסויימים, במידה ולתקופה שיקבע;
- (8) פיטורים בתשלום פיצויי פיטורים, כולם או מקצתם, או ללא תשלום פיצויי פיטורים;
- (9) פטילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד מעבודתו ברשות המקומית בדרך אחרת, למילוי תפקידים מסויימים ברשות המקומית או בכלל הרשויות המקומיות, לצמיתות או לתקופה שיקבע;
- (10) פטילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד מעבודתו ברשות המקומית בדרך אחרת, לעבודה ברשות המקומית או בכלל הרשויות המקומיות, לצמיתות או לתקופה שיקבע;
- (11) בצירוף לאמצעי משמעת אחר – פרסום החלטת בית הדין, כולה או מקצתה, באופן שיקבע בית הדין.

פיטורים על תנאי

18. (א) החליט בית הדין לפטר עובד, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהפיטורים יהיו על תנאי: מי שנידון לפיטורים על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר – תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ואשר לא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן – תקופת התנאי) – אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן – עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ב) תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין וזולת אם הורה בית הדין אחרת.

(ג) קביעת העבירה הנוספת לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה בציון עבירה לפי סעיף 9 או בציון סוג של מעשים או מחדלים או בפירוט מעשים או מחדלים מסויימים.

(ד) הטיל בית הדין עונש של פיטורים על תנאי, רשאי הוא בנוסף על כך להטיל על העובד גם אחד או אחדים מאמצעי המשמעת המפורטים בסעיף 17 (1) עד (7) ולפרסם את החלטתו כאמור בסעיף 17(11).

² ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.

19. לא ינקטו נגד עובד רשות מקומית אמצעי משמעת על עבירת משמעת אחת יותר מפעם אחת.

אין מענישים פעמיים על עבירה אחת

20. בכפוף להוראות חוק זה יחולו הוראות חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963³ (להלן – חוק המשמעת), למעט סעיפים 19 עד 30, על עובדי הרשויות המקומיות, על חברי כתי הדין ועל ההליכים בבתי הדין, וסמכויות בתי הדין יהיו כסמכויות בית הדין למשמעת לפי חוק המשמעת, הכל בשינויים ובתיאומים שיקבע שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת.

החלת הוראות חוק שירות המדינה (משמעת)

21. (א) הוצאות החזקתו וניהולו של בית דין מקומי ייכללו בתקציב הרשות המקומית שבה הוקם בית הדין.

הוצאות

(ב) שר הפנים יקבע בתקנות את מקום מושבם וסדרי ניהולם והחוקתם של בתי הדין האזוריים וחלוקת ההוצאות הכרוכות בכך בין הרשויות האזוריות.

22. שר המשפטים יקבע בתקנות את הליכי העמדה לדין לפני בתי הדין ואת סדרי הדין בהם.

סדרי הדין

23. (א) אמצעי משמעת שהחליט עליו בית דין לא יבוצע אלא לאחר שנמסר לידי העובד העתק מאושר של החלטה ולאחר שחלפה תקופת הערעור; הוגש ערעור, לא תבוצע החלטה אלא לאחר שנמסר לעובד העתק מאושר של פסק הדין בערעור.

ביצוע החלטות בית הדין

(ב) החליט בית דין לפטר עובד או להעבירו למשרה אחרת, רשאי הוא להורות בהחלטתו על ביצוע מידי אם ראה שהומרת העבירה מצדיקה זאת.

(ג) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר ביצוען של החלטות בתי הדין בידי הרשויות הנוגעות בדבר.

24. (א) פסק דין של בית דין ניתן לערעור של העובד ושל התובע, לפני שופט של בית המשפט העליון, לא יאוחר מהיום השלושים לאחר שניתן פסק הדין, אם ניתן בפני המערער, או לאחר שהומצא לו העתק ממנו, אם ניתן שלא בפניו.

ערעור על החלטת בית הדין

(ב) החליט בית הדין על ביצוע מידי של פטורים או על העברה מיידית למשרה אחרת כאמור בסעיף 23(ב), רשאי שופט בית המשפט העליון, על פי בקשת העובד, לעכב את הביצוע עד להחלטה בערעור, ואם כבר פוטר העובד או הועבר כאמור לפי החלטה – להורות על החזרה למשרתו; נתן השופט החלטה לפי סעיף זה, רשאי הוא גם לצוות על השעיית העובד מתפקידו.

(ג) החליט השופט לבטל החלטה בדבר פטורי עובד או בדבר העברתו למשרה אחרת, יהיה הכיטול, לכל דבר, בר תוקף למפרע מיום ביצוע הפטורים או ההעברה.

(ד) בכואו להכריע בערעור רשאי השופט לעשות אחת מאלה:

(1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין או לבטלו ולתת אחר במקומו, או להתזיר את הדיון עם הוראות לבית הדין;

(2) לדחות את הערעור;

(3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שבית הדין היה מוסמך לתיתה.

(ה) השופט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא

נגרם עיוות דין.

³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 50.

- (ו) לענין הערעור, הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.
 (ז) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את סדרי הדין בערעור וכן בבקשות לעיכוב ביצוע והחזרה למשרה לפי סעיף זה.

תיקון פקודת
 העריות

25. (א) בסעיף 171 לפקודת העריות: –
 (1) המלים "ובאישור הממונה" – יימחקו;
 (2) בפסקה (1) אחרי "לפטרו" יבוא "שלא מחמת עבירת משמעה כמשמעותה בחוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח-1978";
 (3) במקום פסקה (2) יבוא:
 "על פי החלטת בית דין למשמעת לפי החוק האמור בפסקה (1)."
 (ב) בסעיף 184 לפקודת העריות, פסקה (2) – בטלה.

ביצוע ותקנות

26. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות ככל ענין הנוגע לביצועו.

תחילה

27. תחילתו של חוק זה ששה חודשים מיום פרסומו.

הוראות מעבר

28. (א) חוק זה לא יחול על ביצוע החלטה סופית אשר לפני תחילתו ניתנה בבית דין למשמעת של עובדי רשות מקומית שהיה קיים אותה שעה, והליכים שהיו תלויים ועומדים לפני בית-דין כאמור, ימשיכו בהם, ויבצעו החלטות שניתנו בהם, כאילו חוק זה לא נתקבל.
 (ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א) יחול חוק זה גם על עבירת משמעת שנעברה לפני תחילתו, ובלבד שניתן היה להעמיד עיכוד לדין משמעתי בשל עבירה זו גם בשעת ביצועה.

יוסף בורג
 שר הפנים

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

